

Række af Nar fra disse har oppebaaret ikke ubetydelige Indtægter, har en naturlig Forpligtelse til paa dette Omraade, paa det grønlandske Omraade, at udføre sin Del af de geografiske Forstillinger, som kræves for at supplere de alt forestagne Undersøgelser i de arktiske Egne, tror jeg vi let kunne blive enige om. Heller ikke skal det kunne siges, at Danmark i den Henseende har været ligegyldigt. Den fyldige og interessante Beretning, der er kommen til os om de Undersøgelser, der ere anstillede i Grønland i de senere Aar, og navnlig den beundringsværdige Undersøgelsesvandring, som blev foretaget paa Indlandsisen af Premierlieutenant Jensen og hans Ledsagere i Maret 1878, vidner om, baade at vor Interesse er vakt for dette Spørgsmaal, og at vi have været rede til at bringe Offre for det, og endelig om, at det er lykkedes Autoriteterne at finde Mand, som ere befjærede baade af den højeste Grad af Pligtfuldhed og Udholdenhed i Løsningen af deres Opgave, samt i Besiddelse af særlige Egenskaber, som have gjort dem vel skikkede til at medbringe det størst mulige Resultat fra disse nøjsommelige Vandringer. Men der er jo givet en særlig Impuls til, at disse geografiske Undersøgelser burde antage endnu en noget videre Skikkelse, og denne Impuls fremkom ved en foregaaende Finantslovsbehandling i Landstinget. Ganske vist var den Opfordring, som der blev rettet til Regjeringen om at anstille fornøvede Undersøgelser i Grønland, væsentlig rettet paa, at disse Undersøgelser skulde have et anti-konkurrenseformaal, og de syntes at hvile paa den Forudsætning, at der virkelig var anti-konkurrense Undersøgelser at gjøre paa Grønlands Østkyst, en Forudsætning, som imidlertid Sagen tyndte, der have udtalt sig om dette Spørgsmaal, fremdeles ere overbeviste om ikke ville fyldestgøres. Det synes, at de, der have gjort dette Spørgsmaal til Gjenstand for særlige Undersøgelser, fremdeles holde fast paa den Mening, at de gamle nordiske Kolonier paa Grønland, skjøndt de populært sagdes at ligge paa Østkysten, i Virkeligheden laa umiddelbart ved Cap Farvel og mere mod Vest, og navnlig paastaas det endnu, at det Sted, som er bedst kendt af de nordiske Kolonier, hvis Udstrækning Sagnene forøvrigt vistnok have udmærket ikke saa lidt, nemlig „Garde“, har ligget Vest for Cap Farvel. Den Del af Opgaven, nemlig Undersøgelsen af Terrænet, som ligger Vest for Cap Farvel, i Julianehaabs Distrikt, vil formentlig kunne løses ved de 5,000 Kr. som her foreslaas bevilgede, og det paa en saadan Maade, at baade de anti-konkurrense og de geografisk-topografiske Undersøgelser derved paa en nogenlunde fyldestgjørende Maade kunne bringes tilende. Men det er fuldkommen rigtigt, som det er udviklet for os i Kommissionens Skrivelse af December Maaned f. A., at der tillige er Undersøgelser at anstille paa Grønlands Østkyst, og at

disse bør foretages, naar man først kommer paa det Stene med, hvorledes, i hvilken Form og ved hvilke Midler de bedst kunne udføres med sikrest Udsigt til Resultat. Uden nu at fordybe mig i Detaillerne af, hvad der er kommet til os fra Kommissionen, skal jeg kun i Korthed antyde, at det store Forvedtræk i Kommissionens Plan er dette, at der fra Cap Farvel, altsaa omtrent paa en Bredegrad af 60°, skulde sendes en større Expedition saa høit op langs Grønlands Østkyst, som den kunde komme. Expeditionen skulde bestaa af een eller flere Baade, besatte enten med lutter Danske eller med lutter Indfødte, eller med en Blanding af begge Nationaliteter, og forsynes saaledes, at Expeditionen skulde kunne være fraværende fra Julianehaab i omtrent 2½ Aar og væsentlig være henvist til den Proviant, den kunde medbringe paa Vandringen, alene med den ringe Forøgelse deraf, som ved Jagt og Fiskeri kunde bringes tilveie ved Folkenes egne Bestrebelser. Expeditionen skulde da søge at komme saa høit op som mulig paa Grønlands Østkyst, overvintre under de bedst mulige Forhold, og derpaa vende tilbage til Cap Farvel. De Omkostninger, som ville knytte sig til et saadant Foretagende, ere ikke ringe, hvis Toget skulde udgaa paa den Maade, som principalt ønskedes af Kommissionen, nemlig to store Schaluper, bemandede hver med 5 Mand, altsaa 10 Mand i det Hele, hvis Lønning i 2½ Aar allerede beløber sig til ca. 33,000 Kr., og dertil vil komme et betydeligt Beløb til Proviant, Udrustning og desl. Ved Siden deraf er imidlertid en Meddelelse kommen til os, og en noget forskjellig Plan dukket frem, om hvis praktiske Gjennemførelse det er meget vanskelig for os at have nogen Mening, men som synes at hvile paa en genial Tanke og maaske kan vise sig at være den rette Maade at udføre Opgaven paa, nemlig den, istedetfor at udsende en Expedition Sønder fra, der langsomt skal arbejde sig op Nord efter paa Østkysten, og derefter gaa den samme Vej tilbage, at søge paa Grønlands Østkyst et eller andet af de Punkter, hvor der stundom er aabent Vand ind til Kysten, f. Ex. ved 66° n. B. (Franz Josephs Bugten) eller ved 69° n. B., hvor man antager, at man engang har fundet saadanne aabne Steder, at lade ad disse Veie en Expedition, der er udgaaet tilfjæs, søle iland med det fornødne Mandskab med Baade, Proviant og anden Forsyning med den Opgave at søge Land og at følge langs Østkysten Nord fra Sønder efter. Ved Siden af de Banskigheder, som en saadan Expedition frembyder, er der nemlig tillige den meget store Fordel derved, at Veien kun skal tilbagelægges eengang og tilbagelægges under Forhold, som ere gunstige for Fremfærdet, nemlig i samme Retning som Isdriften, der paa denne Side gaar Nord fra Sønder efter. Det er bekendt, at mellem de seneste Meddelelser, som haves om Grønlands Østkyst, ere nogle af